

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Cap. XL. De sancto Isaacio monacho, qui Valentis morte[m] praedixit: & quomodo Valens fugiens cum in horreum paleis refertum se recepisset, incendio consumptus interiit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Κεφ. μ.

CAP. XL.

Περὶ τῶν ἰσακίου μοναχοῦ, ὃν προσήκουστος εἶπε ἕαλει ἔξ ἡ
αἰ: Φιούρι ἕαλις, ἐν ἀχυρῶνι εἰσελθὼν κατακαύθη, καὶ
ἕτως ἀπέβη τὴν ψυχὴν.

De sancto Isaacio monacho, qui Valentis mortē prädixit: & quomodo Valens fugiens cum in horreum palais refertum se rece- pisset, incendio consumptus interiit.

Ἐελθόντι ἡ αὐτῷ τῷ κωνσταντινουπόλεως, ἡ
περοσελθὼν ἰσακίου ἀνῆγε μοναχὸς, τὰ
τε ἀλλὰ ἀγαθὸς, καὶ διὰ τὸ θεῖον, κινδύνων
καταφρονῶν ἄποδοθῶ, ἔφη, ὁ βασιλεὺς τοῖς
ὀρθῶς δοξάζουσι, καὶ τὴν ἀξίωσιν φυλάτ-
τεσι τῷ ἐν νικαίᾳ συνεληλυθότων, τὰς
ἀφαιρέσεις ἐκκλησίας, καὶ νικήσεις τὸν
πόλεμον ὀργισθεὶς ἡ ὁ βασιλεὺς, ἐκέλευ-
σεν αὐτὸν συλληφθῆναι καὶ δεσμῶν φυλάτ-
τεσθαι, ἀρχὴ ἐπανελθὼν, δίκην εἰσπραξή-
ται τῷ τολμήματι. ὁ δὲ ὑπολαβὼν, ἀλλ'
ἐχ' ὑποστέφης, ἔφη, μὴ ἀποδὲς τὰς ἐκ-
κλησίας καὶ ἀπέβη ἕτως: ἐπεὶ γὰρ ἅμα
τῷ στρατῷ ἐπεξῆλθεν, οἱ μὲν γόθοι διωκό-
μῶν ὑπεχώρησεν ὁ δὲ ἀπὼν, ἡδὴ πρὸς
μαίνας τὴν θράκιαν, ἦκεν εἰς τὴν ἀνδριανέ-
πολιν ὅσην δὲ πολλὰ τε γήρομῶν τοῖς
βαρβάρους, ἐν ἀσφαλεῖ χώρῳ στρατοπε-
δευομένοις, θάτην ἡ ἔδει συμβάλλει, μὴ
προδοθείς ἡ χεὶρ καὶ ὅση τάξαι τῷ στρα-
τιῶν διασπαδείσης ἡ αὐτῷ τῆς ἵππε, καὶ
ἡ ὀπλικῆς τεραπείᾳ, διωκόμῶν ὑπὸ
τῷ πολεμίῳ, εἰς π δωματίον ἡ πύργον,
ἀγχοῖς ἅμα συνεπομῶν αὐτῷ, ἐν τῷ
φύργῳ δόσεως ἡ ἵππε, εἰσέδῃ καὶ ἔλα-
θεν οἱ ἡ βαρβάρους, ἔθεν ἐπ' αὐτὸν ὡς ἀγ-
μήντες καὶ ἐπὶ τὸ πρόσω ἡ μῶν, παρέ-
κχεον: ἐ γὰρ ὑπενόησεν αὐτὸν ἐκείσε κρύπτε-
σθαι τῷ δ' αὐτῷ αὐτῷ πνῆς, ἡδὴ τῷ
πλειόνων βαρβάρων ὑπεβαλόντων τὸν τῆδε
χώρῳ, ὀλίγων δὲ κατόπιν ὄντων, ἐκ τῷ ὀρό-
φῳ σὲν παριόντας ἐτόξευον οἱ ἡ ἐπὶ τῷ
ἀνέκχεον, ἐνθάδε ἕαλις ἐστὶν ἀκί-
σαις ἡ οἱ προσηχόντες πλησίον, ἐμπερ-
σέν τε καὶ ὅσην βοήτοῖς μετ' αὐτῶν ἐδή-
λῳ ἡ κέον ὡς ἐν βραχεῖ καὶ σὲν πορρωτέρῳ
πολεμίας ἀκίσαι, καὶ δια τὰ χεῖς εἰς ἀν-
τὸν πάντα συνελθεῖν ἀεὶ λαβόντες δὲ
κύκλῳ τὸ δωματίον, καὶ πλείστην ὕλην
καὶ τῷ συλλέξαντες, πρὸς ἐνέβαλον

Porro cum Constantino excede-
ret, accedens ad eum Isaacius qui-
dam monachus; vir tum ob alias dotes
eximius, tum in subeundis propter
Deum periculis intrepidus: redde, in-
quit, ὁ Imperator, orthodoxis, & iis qui
Nicæni Concilij doctrinam custodiunt,
Ecclesias quas abstulisti; & victoriam de
hostibus reportabis. Verum Imperator
ira succensus, comprehendi eum iussit,
& vincitum servari, donec reversus pœ-
nas audaciæ ab eo exigeret. At ille
subjiciens, non redibis, inquit, nisi Ec-
clesias restitueris. Resque ita evenit.
Postquam enim cum copiis ad bellum
profectus est, Gothi quidem fugientes
paulatim retro cessere, Ipse vero eos in-
sequens, prætercursâ jam Thraciâ, venit
Hadrianopolim. Cumque haud procul
abesset à Barbaris, qui in munito quo-
dam loco castra metati fuerant: citius
quam oportuerat pugnam commisit,
nec sicut, nec ubi decebat, ordinata prius
acie. Disiecto itaque ejus equitatu, &
peditibus in fugam versis, cum hostes
eum insequerentur, ipse cum paucis qui
eum comitabantur, equo desiliens, in
catulam aut turrim quandam se rece-
pit, ibique abditus delituit. Barbari
vero cursu concito sequebantur, tan-
quam eum capturi: cumque jam appro-
pinquassent, prætergressi sunt. Neque
enim suspicabantur, Imperatorem ibi
occultum esse. Porro cum major pars
Barbarorum jam præterisset, paucique
ex illis à tergo relictî essent, quidam ex
his qui cum Imperatore erant, tela in
transeuntes jacere ex tecto cœperunt.
Quo factò, isti exclamarunt Valentem
illic esse. Quod cum audissent hi qui
propius aberant, clamore sublato, tam
iis qui præibant, quam sequentibus, ea
quæ audierant nuntiarunt. Adeo ut ij
quoque qui longius aberant, rem au-
dierint, & celeriter in unum omnes
confuxerint. Domo igitur undique cir-
cumfessa, magnaue materiæ copiâ cir-
cumquaque congesta, ignem subjiciunt.

Flamma vero ingenti vento tunc forte A orto incitata , universam statim materi- em corripuit. Sed & quæcunque in domo reposita erant, alimentum incendio subministrarunt , & Imperatorem ipsum cum universis comitibus consumpserunt. Mortuus autem est anno ætatis circiter quinquagesimo: Cum regnasset tredecim quidem annis unâ cum fratre; post obitum autem illius annis tribus.

αὐτίκα ἡ φλόξ ὑπὸ ἑπιφόρου πνεύματος ὡδὲ συμβάν ἐλαυνομένη, τὴν ὕλην διηύρησεν ἅμα ἡ ἐν ταῖς δοκιμασίαις ἐπιμαχίαις πρὸς μέγαν, καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὸν συναλέκασεν ἐτελεύτησεν δὲ γεγονὼς ἀμφὶ τὰ πενήκοντα ἔτη τρισακίδεκα ἡ σὺ τῶν ἀδελφῶν βασιλεύσας, καὶ μετ' ἐπιφάνον τρία.

EJUSDEM
HERMIÆ
SOZOMENI
ECCLESIASTICÆ
HISTORIÆ
LIBER VII

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
ΕΡΜΕΙΟΥ
ΣΩΖΟΜΕΝΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΤΟΜΟΣ Ζ.

CAPUT PRIMUM.

Quomodo Romanis, qui à Barbaris preme- B bantur, Mavia auxilium tulerit, & quidam ex plebe pugnantes victoriam reportarint. Item quomodo Gratianus jussit, ut unusquisque pro arbitrio suo Deum coleret.

Κεφ. α΄.

Ὅτι ὑπὸ τῶν βαρβάρων καταπειρομένων Ῥωμαίων, μελιτενομαχίαν πέμπεται καὶ τινος δόσι ἡ δὴ μετὰ τὴν ἰσχυρῶτα καὶ ὡς γρατιανὸς ἐκλίνας πιστεύον ὡς βέλτεται ἵκασθαι.

AC Valenti quidem hujusmodi exitus vitæ contingit. Barbari vero victoria elati, universam Thraciam populati sunt: tandemque in ipsa Constantinopoleos suburbana incurfionem fecere. Quo quidem tempore rebus in maximum discrimen adductis, egregiam operam navarunt , ex foederatis quidem Saracenis pauci, à Mavia missi ex plebe vero quamplurimi. Nam cum Domnica Valentis uxor, certum illis stipendium ex arario subministraret, singuli ut fors tulerat armati, obviam hostibus prodierunt; & fortior pugnantes, Barbaros procul ab urbe repulerunt. Gratianus vero , qui jam cum fratre universum Romanorum Imperium gubernabat, cum patruï sui acerbitatem erga eos qui in religione ab ipso dissentiebant nunquam proballet omnibus qui religionis causâ in

ΟΥ ΑΛΕΝΤΙ μὲν ὡδὲ θανάτῳ ἐπιπέσει τῆ νίκη, οἱ δὲ βάρβαροι ἐπαρθείτες ἐπὶ τὴν νίκην, πᾶσαν τὴν θράκιαν ἐδάκην καὶ τελοδύωντες, τὰ περὶ τὰς κωνσταντινουπόλεως κατέστεγον· κινδυνεύοντες δὲ τότε τοῖς πρῶτοις μεγάλα γεγονόσιν ὄφελθαι, ἐκ μὲν τῶν ἰσσωπόνδων Σαρακηνῶν, ὀλίγοι ὡς μαρτύριος σαλέντες, πλείους ἢ δὸς ἡ δὴ μετὰ τὴν γὰρ ἐκ τῆς δημοσίας μισθὸν χορηγῶσιν αὐτοῦ δομνίκης τῆς ἐκλεβίθου γαμῆτις, ὡς ἐπὶ χεν ἕκασθαι ὀπιζόμενοι, ἀνεπέξθησαν, καὶ τὸς πολεμίας ἀμυνόμενοι, πόρρω τῆς πόλεως ἀπεδίωκον· γρατιανὸς ἡ ἅμα τῶν ἀδελφῶν πᾶσαν τὴν Ῥωμαίων δόξαν διέπλων, ὅσα ἐπαυέσας τὸν θεῖον τῆς γαμῆτις, ἦν ὡς τὸς ἑτέρας αὐτῶν δόξαν ὡς ἀπὸ διετέλεσεν ἔχων, πᾶσι τοῖς ἐπ' ἐμῆς διατῆς θρησκείας